

„Gospod je meni Pastir, ni u čemu ja ne oskudevam“ (Ps 23[22],1)

Psalam 23 je jedan od najpoznatijih i najomiljenijih psalama. To je pesma poverenja, a u isto vreme izražava radosnu versku isповест.

„**Gospod je meni Pastir, ni u čemu ja ne oskudevam.**“

Onaj ko moli čini to kao pripadnik naroda Izraelja, kome je Gospod obećao preko proroka da će biti njihov pastir. Autor izražava svoju ličnu sreću zbog znanja da je zaštićen u Hramu[\[1\]](#), mestu pribrežišta i blagodati, ali istovremeno želi, svojim iskustvom, da ohrabri druge da imaju veru u prisustvo Gospoda.

„**Gospod je meni Pastir, ni u čemu ja ne oskudevam.**“

Slika o pastiru i stadu veoma je draga celom biblijskom pisanju. Da bismo je dobro razumeli, moramo da zamislimo da smo u suvim i kamenitim pustinjama Bliskog Istoka. Pastir vodi svoje stado koje ga s poverenjem prati, jer bi se bez njega izgubilo i umrlo. Ovce moraju naučiti da se pouzdaju u njega, slušajući njegov glas. On je njihov stalni saputnik na putu.

„**Gospod je meni Pastir, ni u čemu ja ne oskudevam.**“

Ovaj psalam nas poziva da osnažimo našu intimnu vezu s Bogom, doživivši njegovu ljubav. Neki se možda pitaju kako autor može reći „ni u čemu ja ne oskudevam“? Naš svakodnevni život uvek je ispunjen problemima i izazovima, u vezi sa zdravljem, porodicom, poslom, itd, ne zaboravimo na ogromne patnje koje danas prolaze mnoga naša braća i sestre zbog rata, posledica klimatskih promena, migracija, nasilja...

„**Gospod je meni Pastir, ni u čemu ja ne oskudevam.**“

Možda je ključ u stihu gde piše „jer si ti sa mnom“ (Ps 23,4). Reč je o sigurnosti u ljubav Boga koji nas uvek prati i omogućava nam da živimo na poseban način. Kjara Lubik je napisala: „Jedno je znati da možemo potražiti Biće koje postoji, koje će se sažaliti na nas, koje je platilo za naše grehe, a drugo je živeti i osećati se u centru Božje odabranosti, sa posledičnim proterivanjem svakog straha koji koči, svake usamljenosti, svakog osećaja napuštenosti, svake neizvesnosti. [...] Osoba zna da je ljubljena i sa svim svojim bićem veruje u ovu ljubav. Nada joj se i predaje se njoj. Okolnosti života, tužne ili radosne, osvetljavaju razlog pun ljubavi koja ih je sve želeta ili dopustila“. [\[2\]](#)

„Gospod je meni Pastir, ni u čemu ja ne oskudevam.“

Ali onaj ko je ostvario ovo prekrasno proročanstvo je Isus koji, u jevanđelju po Ivanu, ne okleva da se predstavi kao „dobri pastir“. Odnos sa ovim pastirom karakteriše lična i intimna veza „ja sam dobri pastir i poznajem svoje ovce, a moje ovce poznaju mene“ (*Jn 10,14*). On ih vodi na pašnjake svoje Reči koja je život, posebno Reči koja sadrži poruku sadržanu u „Novoj zapovesti“, koja, ako se živi, čini prisustvo Vaskrslog „vidljivim“ u zajednici okupljenoj u njegovoj ime, u njegovoj ljubavi^[3].

Uredio Avgusto Parodi Rejes i tim Reči života

[1] Up *Ps 23, 6.*

[2] K. Lubik, *L'essenziale di oggi*, ScrSp/2, Città Nuova, Rim 19972, str. 148.

[3] Up *Mt, 18, 20.*